

величество; тогава Го обявихъ достоинъ за смѣть, бихъ Го по ланити тѣ, и Му ся присмявахъ различно.

На зарань та Го извадихъ на сѣдъ предъ Римскій ать Правитель въ Іудея, Пилата. Той, понеже не намираше Іисуса кривдъ, искаше да Го пусти; но первосвященници тѣ бѣхъ наустили народъ ать да иска да Го убіятъ. Пилать повелѣ да біятъ Іисуса, да Го облекътъ съ червена дреха, и да Му турятъ на глава та вѣнецъ отъ тѣрнѣе, и така Го показа на Іудей тѣ, съ надежда да ги приведе съ това въ сожалѣніе, но тѣи въ изступленіе выкахъ: распни Го! Малодушный ать Пилать ся согласи, но си умы рѣцѣ тѣ предъ народъ ать, за да покаже, какво той не намира Іисуса кривдъ.

Іисуса отведохъ на гора *Голгова*, та Го распнахъ на крѣсть, помежду два разбойника.

Единый ать отъ нихъ на крѣсть ать ся покая, и говореше Іисусу: *Помяни мя Господи, егда придеши во Царствіи Твоемъ*. Господь му отговори: *Днесъ со Мною будеши въ Раи.*